Schriftelijke vragen

Artikel 22 Verordening op de raadscommissies

Gebruik per onderwerp een afzonderlijk formulier.
Dien de vraag via het e-mailadres griffie@tholen.nl.

Nummer	26.0008
Datum ontvangst griffie	2 maart 2026
Datum	27 februari 2026
Naam vragensteller	Kees Knulst, SGP
Vraag gericht aan	College B&W
Onderwerp	Voorbereidheid op rampen en grootschalige incidenten op gemeentelijk niveau
Verzocht wordt de volgende vragen te beantwoorden	1. Kan het college inzicht geven in de crisisparaatheid van de gemeente? In hoeverre zijn we op gemeentelijk niveau voorbereid op grootschalige calamiteiten, incidenten, rampen? 2. Is er sprake van aandachtspunten/zwaktes in onze crisisorganisatie, en zo ja, welke? 3. In hoeverre worden lokale (maatschappelijke) organisaties, bedrijven en inwoners meegenomen in en betrokken bij de voorbereiding op eventuele calamiteiten? Is voor ieder duidelijk wat in geval van nood wordt verwacht, wie welke rol pakt, waar opvang wordt georganiseerd, etc.? Zo nee, hoe wil het college hierop inzetten? 4. In hoeverre is er hierin oog voor kwetsbare groepen, zoals mensen die lichamelijk en/of geestelijk beperkt zijn, en/of die afhankelijk zijn van medische verzorging thuis/in verpleeghuizen (en vaak van elektrische apparatuur/instrumenten)? 5. Is naar de mening van het college voor inwoners en ondernemers voldoende duidelijk wat zij moeten doen/waar zij lokaal terecht kunnen in geval van nood, afgezien van het algemene informatieboekje dat door de landelijke overheid is verspreid? Waarom wel/niet?
Toelichting	Er is momenteel veel aandacht voor weerbaarheid en paraatheid bij rampen/incidenten. Zo verscheen in december 2025 een Kamerbrief weerbaarheid en militaire paraatheid tegen hybride en militaire dreigingen, en werd in november 2025 het informatieboekje ‘Bereid je voor op een noodsituatie’ verspreid onder inwoners. Hoewel de Veiligheidsregio Zeeland een leidende en coördinerende rol heeft bij de voorbereiding op mogelijke rampen en incidenten en de bestrijding daarvan, heeft de gemeente zelf een belangrijke verantwoordelijkheid, o.m. t.a.v. openbare orde, communicatie naar inwoners, lokale coördinatie en opvang bij calamiteiten.

Datum beantwoording	25-8-2026

Datum ingeleverd bij griffie	

Antwoord van college/ burgemeester	1. Kan het college inzicht geven in de crisisparaatheid van de gemeente? In hoeverre zijn we op gemeentelijk niveau voorbereid op grootschalige calamiteiten, incidenten, rampen? **Antwoord:** De gemeente Tholen maakt deel uit van de Veiligheidsregio Zeeland (VRZ). Voor grootschalige incidenten, rampen en GRIP-situaties is de crisisorganisatie regionaal georganiseerd. Deze samenwerking functioneert goed en voldoet aan de wettelijke eisen. Onze medewerkers leveren hierin een actieve bijdrage door functies binnen de regionale crisisorganisatie te vervullen. Daarnaast ondersteunen zij waar nodig bij regionale incidenten. Een recent voorbeeld hiervan is de inzet vanuit Bevolkingszorg in de nafase van het incident met het schoolkamp in Zeeuws-Vlaanderen. De ervaringen die hierbij worden opgedaan zijn ook waardevol voor de aanpak van lokale incidenten en calamiteiten. Voor de lokale crisisorganisatie zien wij tegelijkertijd verbeterpunten. Door personele wisselingen, veranderende opgaven en beperkte capaciteit vragen de borging van kennis, opleidingen, oefeningen, piketfuncties en verantwoordelijkheden blijvende aandacht. Met name bij personele mutaties moet dit structureler en directer worden geborgd. Met de komst van de nieuwe gemeentesecretaris/directeur willen wij dit nadrukkelijk als managementopgave oppakken. Daarbij horen heldere verantwoordelijkheden, periodieke evaluaties, opleidings- en oefenprogramma's en rapportage aan het college over de voortgang. 2. Is er sprake van aandachtspunten/zwaktes in onze crisisorganisatie, en zo ja, welke? **Antwoord:** De belangrijkste aandachtspunten liggen niet binnen de regionale crisisstructuur, maar binnen de lokale borging van de crisisorganisatie. De crisisorganisatie is in belangrijke mate afhankelijk van betrokken en gemotiveerde medewerkers die deze taken vaak naast hun reguliere werkzaamheden uitvoeren. Dat vraagt om duidelijke taakverdeling, voldoende opleiding en oefening en een goede overdracht bij personele wisselingen. De afgelopen jaren heeft dit niet altijd de structurele aandacht gekregen die gewenst is. Daarom wordt dit de komende periode nadrukkelijker als managementverantwoordelijkheid belegd, inclusief periodieke evaluatie en rapportage. 3. In hoeverre worden lokale (maatschappelijke) organisaties, bedrijven en inwoners meegenomen in en betrokken bij de voorbereiding op eventuele calamiteiten? Is voor ieder duidelijk wat in geval van nood wordt verwacht, wie welke rol pakt, waar opvang wordt georganiseerd, etc.? Zo nee, hoe wil het college hierop inzetten? **Antwoord:** Tholen kent van oudsher een sterke samenleving met een grote mate van zelfredzaamheid, onderlinge betrokkenheid en

	vrijwilligersinzet. Bij incidenten zien wij vaak dat inwoners, ondernemers, vrijwilligers, kerken en maatschappelijke organisaties elkaar weten te vinden en ondersteunen. Tegelijkertijd verandert de samenleving. De afhankelijkheid van digitale systemen, communicatievoorzieningen, energie en andere vitale infrastructuur neemt toe. Daardoor ontstaan nieuwe kwetsbaarheden waarvoor zowel inwoners, ondernemers als overheden zich moeten voorbereiden. Het college constateert dat de voorbereiding en betrokkenheid van inwoners, ondernemers en maatschappelijke organisaties op lokaal niveau nog verder uitgewerkt moet worden. In Zeeland wordt daarom gewerkt aan het programma Maatschappelijke Weerbaarheid. Daarbij werken gemeenten, provincie, waterschappen, veiligheidsregio, maatschappelijke organisaties en andere partners samen aan onder meer versterking van zelfredzaamheid en samenredzaamheid, de ondersteuning van buurt- en vrijwilligersnetwerken, bewustwording over risico's en voorbereid zijn op uitval van voorzieningen, kennisdeling tussen overheden en maatschappelijke partners en versterking van de continuïteit van vitale processen. Daarbij geldt dat niet iedere gemeente opnieuw het wiel hoeft uit te vinden. Waar mogelijk wordt regionaal samengewerkt, terwijl ruimte blijft bestaan voor lokaal maatwerk. 4. In hoeverre is er hierin oog voor kwetsbare groepen, zoals mensen die lichamelijk en/of geestelijk beperkt zijn, en/of die afhankelijk zijn van medische verzorging thuis/in verpleeghuizen (en vaak van elektrische apparatuur/instrumenten)? **Antwoord:** De term ‘kwetsbare groepen’ is een breed begrip. Daarbij is het van belang om helder te hebben dat de verantwoordelijkheid voor zorginhoudelijke continuïteit primair ligt bij zorginstellingen en zorgaanbieders. De GHOR speelt daarin een overkoepelende rol en kan optreden bij acute en niet acute zorg. Ze onderhouden daarin contact met zorgverleners en instelling. De rol van de gemeente is aanvullend en ondersteunend, gericht op opvang, communicatie, openbare orde en het faciliteren van samenredzaamheid, met extra aandacht voor kwetsbare mensen die minder bekend zijn met zorgnetwerken en minder in beeld zijn bij de zorgpartners. 5. Is naar de mening van het college voor inwoners en ondernemers voldoende duidelijk wat zij moeten doen/waar zij lokaal terecht kunnen in geval van nood, afgezien van het algemene informatieboekje dat door de landelijke overheid is verspreid? Waarom wel/niet? **Antwoord:** Het college is van mening dat de basisinformatie deels beschikbaar is, maar ook dat niet iedere inwoner of ondernemer precies weet wat in elke noodsituatie van hem of haar wordt verwacht. Tegelijkertijd past hierbij ook een zekere nuchterheid. Tholen is een gemeente met een relatief hoge mate van zelfredzaamheid en betrokkenheid. Veel inwoners zijn gewend verantwoordelijkheid te nemen voor zichzelf, hun gezin, hun bedrijf en hun omgeving. De uitdaging ligt vooral in nieuwe

	risico's zoals langdurige uitval van stroom, digitale verstoringen, cyberincidenten en andere ontwrichtingen van vitale voorzieningen en aandacht voor kwetsbare mensen. Om de maatschappelijke weerbaarheid te vergroten is een gezamenlijke inspanning noodzakelijk. Dat vraagt niet alleen iets van inwoners en ondernemers, maar ook van de overheid en we hebben daarbij zeker ook hulp en ondersteuning van maatschappelijke organisaties, vrijwilligersnetwerken en kerken nodig. Wij moeten er daarnaast ook voor zorgen dat onze eigen organisatie, dienstverlening en primaire processen onder dergelijke omstandigheden zo goed mogelijk kunnen blijven functioneren. Daarbij moeten ook keuzes worden gemaakt in capaciteit, opleidingen, oefeningen en beschikbare middelen. Het Rijk vraagt aan de provincies en gemeenten een actieve inzet voor deze ontwikkeling, maar voor de uitvoering worden geen gelden of middelen aan de gemeente verstrekt. We zijn dus in belangrijke mate afhankelijk van de inzet en keuzes van gemeenten en regionale partners. Onze provincie is zeer actief om samen met de andere overheden en maatschappelijke partners te komen tot een doelgerichte aanpak waar ruimte is voor lokaal maatwerk. Zie hiervoor ook de beantwoording bij vraag 3.